

Sygn. akt IV U 1007/19

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 grudnia 2019 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Jolanta Krzywonos
Protokolant:	st. sekr. sądowy Maria Misiuda

po rozpoznaniu w dniu 12 grudnia 2019 r.

sprawy M. T.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w W. Wydział (...) Umów Międzynarodowych w W.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania M. T.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w W.

Wydział (...) Umów Międzynarodowych w W.

z dnia 1 marca 2019

znak : (...)

### ***I. oddala odwołanie***

***II. wniosek o przyjęcie do wyliczenia kapitału początkowego i emerytury najwyższego wskaźnika wysokości podstawy wymiaru przekazuje organowi rentowemu do rozpoznania .***

Sygn. akt IV U 1007/19

## UZASADNIENIE

Wyroku z dnia 12 grudnia 2019 r.

Decyzją z dnia 1 marca 2019 r. znak (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w W. Wydział (...) Umów Międzynarodowych powołując się na przepisy ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz ustawy z 14 grudnia 2018 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z FUS oraz niektórych innych ustaw, dokonał waloryzacji przysługującej M. T. emerytury od dnia 1 marca 2019 r.

Wskazał też dalej, że wysokość zwaloryzowanej emerytury ustalono przez pomnożenie kwoty świadczenia ustalonego na dzień 28 lutego 2019 r. tj. 1 743,95 zł przez wskaźnik waloryzacji 102,86%. Ponieważ jednak kwota podwyżki okazała się być niższa niż 70 zł, to wysokość zwaloryzowanej emerytury ustalono przez dodanie do kwoty świadczenia

przysługującego na dzień 28 lutego 2019 r. kwoty 70 zł. Wysokość świadczenia po waloryzacji od 1 marca 2019 r. wynosi miesięcznie 1 814 zł, do wypłaty – 1 510,69 zł.

Od powyższej decyzji M. T. złożył odwołanie. Zarzucił naruszenie art. 185 ustawy o emeryturach i rentach z FUS w związku z przepisami ustawy z 14 grudnia 2018 r. zmieniającej tą ustawę, przez błędne ustalenie wysokości kapitału początkowego, a tym samym błędne wyliczenie podwyższonej kwoty emerytury. Podnosił, że ZUS nie uwzględnił całego jego stażu pracy, wszystkich okresów składkowych i nieskładkowych, stażu pracy w warunkach szczególnych oraz okresu pracy za granicą. W oparciu o błędne ustalenia organ rentowy wyliczył następnie zwaloryzowaną wysokość emerytury. Tymczasem świadczenie powinno być ustalone w znacznie wyższej wysokości niż wskazano w zaskarżonej decyzji. Wnosił o zmianę decyzji ZUS.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w W. Wydział (...) Umów Międzynarodowych wniósł o jego oddalenie. Podtrzymując stanowisko zawarte w zaskarżonej decyzji wskazywał, że waloryzacja świadczenia odwołującego się została dokonana stosownie do treści art. 88 i n. ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Na rozprawie w dniu 12 grudnia 2019 r. M. T. ponowił zarzuty dotyczące wadliwego ustalenia wysokości emerytury. Domagał się przyjęcia wyższego wskaźnika wysokości podstawy wymiaru do wyliczenia kapitału początkowego i emerytury. Ustanowiony zaś przez wnioskodawcę w toku postępowania pełnomocnik podtrzymywał zgłoszone żądania, wnosił o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego na okoliczność ustalenia podstawy wymiaru kapitału początkowego dla wnioskodawcy.

#### **Sąd ustalił i zważył, co następuje:**

M. T. posiada prawo emerytury. W dniu 1 marca 2019 r. ZUS wydał decyzję o waloryzacji świadczenia i decyzja ta stanowi przedmiot zaskarżenia w sprawie. Kwota świadczenia przysługującego wnioskodawcy ustalonego na dzień 28 lutego 2019 r., tj. 1 743,95 zł podlegała podwyższeniu poprzez pomnożenie przez wskaźnik waloryzacji 102,86%. Ponieważ jednak kwota podwyżki okazała się być niższa niż 70 zł, to wysokość zwaloryzowanej emerytury ustalono przez dodanie do kwoty świadczenia przysługującego na dzień 28 lutego 2019 r. kwoty 70 zł. Wysokość świadczenia po waloryzacji od 1 marca 2019 r. wynosi miesięcznie 1 814 zł, do wypłaty – 1 510,69 zł.

Zmiana wysokości emerytur i rent w ramach waloryzacji następuje z urzędu i obejmuje emerytury i renty przyznane przed terminem waloryzacji. Stosownie do treści art. 88 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ( t. j. Dz. U. z 2018 r. poz. 1270) emerytury i renty podlegają corocznie waloryzacji od dnia 1 marca. Waloryzacja polega na pomnożeniu kwoty świadczenia i podstawy jego wymiaru przez wskaźnik waloryzacji przy czym waloryzacji podlega kwota świadczenia i podstawa jego wymiaru w wysokości przysługującej ostatniego dnia lutego roku kalendarzowego, w którym przeprowadza się waloryzację.

Wskaźnik waloryzacji natomiast to średnioroczny wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych w poprzednim roku kalendarzowym zwiększony o co najmniej 20% realnego wzrostu przeciętnego wynagrodzenia w poprzednim roku kalendarzowym. Zgodnie z Komunikatem Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej z 13 lutego 2019 r. w sprawie wskaźnika waloryzacji emerytur i rent w 2019 r. ( M.P. 2019 r. poz. 176) wskaźnik waloryzacji emerytur i rent w 2019 r. wynosi 102,86%.

Zgodnie z art. 5 ustawy z 14 grudnia 2018 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z FUS oraz niektórych innych ustaw, w 2019 r. waloryzacja od dnia 1 marca polega na podwyższeniu kwoty świadczenia w wysokości przysługującej w dniu 28 lutego 2019 r. wskaźnikiem waloryzacji ustalonym zgodnie z art. 89 ustawy emerytalno-rentowej tj. 102,86%, nie mniej niż o kwotę 70 zł. W ramach przyjętego i zgodnego z przepisami prawa sposobu waloryzacji w 2019 r. kwota świadczenia M. T. przysługującego na dzień 28 lutego 2019 r. – 1 743,95 zł została przemnożona przez wskaźnik waloryzacji obowiązujący w tym roku, nie mniej niż o 70 zł, co pozwoliło uzyskać kwotę 1 814 zł.

Zgodnie z powyższą decyzją waloryzacyjną, od 1 marca 2019 r. podstawę opodatkowania stanowi kwota 1 814 zł, a wysokość świadczenia do wypłaty wynosi 1 510,69 zł. Podwyższona wskutek waloryzacji emerytura stanowi podstawę

opodatkowania oraz naliczenia i odprowadzenia wyższej zaliczki na podatek do urzędu skarbowego, a także składki na ubezpieczenie zdrowotne w wysokości wyższej od naliczonej dotychczas. Stanowi to konsekwencje zwiększenia wysokości świadczenia.

Mając na uwadze powyższe należy uznać, że dowody z dokumentów stanowiące podstawę dokonania powyższych ustaleń nie budziły wątpliwości Sądu. Natomiast sposób przeprowadzenia waloryzacji przez organ rentowy pozostaje zgodny z obowiązującymi w tym zakresie przepisami.

M. T. oraz ustanowiony przez niego pełnomocnik kwestionowali sposób ustalenia kapitału początkowego dla wnioskodawcy oraz wysokości. Domagali się przyjęcia do ich wyliczenia wyższego wskaźnika wysokości podstawy. Zauważyć należy jednak w tym miejscu, że decyzja z 1 marca 2019 r. nie zawiera postanowień w tym przedmiocie. Kwestie odnoszące się do wysokości świadczenia nie były przedmiotem oceny ZUS przy wydawaniu zaskarżonej decyzji. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego, w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych przeniesienie sprawy na drogę sądową przez wniesienie odwołania od decyzji organu rentowego ogranicza się do okoliczności uwzględnionych w decyzji, poza tymi okolicznościami spór sądowy zaistnieć nie może. Przed sądem wnioskodawca może żądać jedynie korekty stanowiska zajętego przez organ rentowy i wykazywać swoją rację, odnosząc się do przedmiotu sporu objętego zaskarżoną decyzją, natomiast nie może żądać czegoś, o czym organ rentowy nie decydował. Z tego też względu odwołanie wnoszone od decyzji organu rentowego nie może mieć charakteru samodzielnego żądania (por. np. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 września 2010 r., II UK 84/10 lex nr 661518, wyrok Sądu Najwyższego z 23 kwietnia 2010 r., II UK 309/09 –lex nr 604210).

Przedmiotem merytorycznego rozstrzygnięcia Sądu w sprawie niniejszej, była zatem ocena zgodności z prawem - zarówno w aspekcie formalnym jak i materialnym - wydanej przez organ rentowy decyzji o waloryzacji świadczenia. Tym samym za wykraczające poza zakres sporu uznać należało podniesione przez wnioskodawcę zarzuty w kwestii wadliwego ustalenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału i emerytury. Wskazana okoliczność, nie była przedmiotem zaskarżonej decyzji organu rentowego, a tym samym nie mogła być przedmiotem zainteresowania Sądu.

Co więcej, w oparciu o akta organu rentowego oraz dowody z dokumentów zawartych w aktach sprawy toczącej się przez tut. Sądem o sygn. IV U 316/18 możliwym jest ustalenie, że kwestia wysokości emerytury, w tym prawidłowych wyliczeń przez organ rentowy wskaźnika wysokości podstawy wymiaru emerytury i kapitału początkowego były przedmiotem postępowania przed Sądem Okręgowym w Rzeszowie, który wyrokiem z dnia 30 maja 2018 r. oddalił złożone przez M. T. odwołania. Wyrok nie jest prawomocny, wnioskodawca złożył od niego apelację. Niemniej jednak do dnia wydania orzeczenia w niniejszej sprawie nie została podważona zasadność decyzji objętych tym wyrokiem, a zatem Sąd orzekający nie miał podstaw do przyjęcia odmiennej wysokości emerytury, która podlegała waloryzacji w ramach powszechnej akcji waloryzacji świadczeń emerytalno – rentowych od 1 marca 2019 r. Z powyższych względów wniosek strony o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego na okoliczność ustalenia podstawy wymiaru kapitału początkowego został pominięty jako nieprzydatny w spraw i zmierzający jedynie do przedłużenia postępowania.

W ocenie Sądu, organ rentowy prawidłowo dokonał waloryzacji przysługującego wnioskodawcy świadczenia, co skutkuje koniecznością uznania złożonego odwołania za bezzasadne.

Skutkiem tak poczynionych ustaleń oraz ich prawnej oceny Sąd Okręgowy w oparciu art. 477<sup>14</sup> § 1 kpc oddalił odwołanie M. T. od decyzji z 1 marca 2019 r. uznając je za niezasadne.

Wniosek zaś o przyjęcie do wyliczenia kapitału początkowego i emerytury najwyższego wskaźnika wysokości podstawy wymiaru na podstawie art. 477<sup>10</sup> § 2 kpc przekazano organowi rentowemu do rozpoznania jako nowo zgłoszone żądanie.